

ODVJETNIČKI URED
VINKO SAMARDŽIĆ
Split, Ljudevita Posavskog 12 a
Tel: 021/ 344-744, Fax: 021/ 332-819
email: vinko@ouvs.org

Na broj: 11 St- 49/2012

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Stečajni dužnik: **DALMACIJAVINO d.d. u stečaju**, Split, Obala kneza Domagoja 15.
OIB: 07837847925, zastupano po stečajnom upravitelju Nataliji Mladineo.

PRIJEDLOG TUŽITELJA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

- VINKA SAMARDŽIĆA, odvjetnika u Splitu, Ljudevita Posavskog 12 A, OIB: 51470568169

-protiv Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 Pž- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine

-u tri primjerka

.....

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 26. listopada 2020. godine odlučeno je o raspoložbi iznosa ostvarenog unovčenjem imovine stečajnog dužnika dobivenog u iznosu od 68.890.564,79 kn, te je odlučeno:

- namiruje se razlučni vjerovnik Republika Hrvatska u iznosu od 13.222.199,85 kn
- namiruje se troškovi stečajnog postupka s naslova troškova koji direktno terete nekretnine opterećene razlučnim pravima te se u punom iznosu naplaćuju iz ostvarene kupovnine, u iznosu od 7.185.170,01 kn, te troškovi koji razmjerno terete predmetne nekretnine iz ostvarene kupovnine u iznosu od 8.121.388,84 kn, ili ukupno s osnova troškova stečajnog postupka iznos od 15.306.558,85 kn.

-preostali iznos od 40.361.806,09 kn uplatit će se na račun stečajnog dužnika za namirenje ostalih obveza stečajne mase.

Sukladno članak 10. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15, 104/17), u predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, dok je čl. 19. tog Zakona predviđena mogućnost izjavljivanja revizije ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, a što je ovdje slučaj.

Temeljem odredbe čl. 385. u svezi s odredbama čl. 400. i 443. ZPP-a, podnositelj prijedloga u zakonskom roku podnosi Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za dopuštenje revizije.

Prijedlog za dopuštenje revizije može se podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Tužitelj u nastavku određeno naznačuje pravno pitanje zbog kojeg predlaže da mu se dopusti podnošenje revizije, te određeno izlaže razloge zbog kojih smatra da je ono nužno u smislu odredaba čl. 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku, budući se radi o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a odluke viših sudova nisu jedinstvene.

Rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 Pž- 4359/2020, od 07. rujna 2020. godine, u dijelu pod toč.I. odbacuje se kao nedopuštena žalba vjerovnika stečajne mase Vinka Samardžića protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. St- 49/2012-1922, od 07. rujna 2020.god.

U obrazloženju se navodi da vjerovnik stečajne mase Vinko Samardžić čija se tražbina sastoji u troškovima zastupanja stečajnog dužnika tijekom stečajnog postupka, kako vjerovnik stečajne mase, nije stranka, a niti osoba koje polaže pravo na namirenje iz kupovnine, jer se vjerovnici stečajne mase namiruju iz stečajne mase, a ne neposredno iz kupovnine.

Podnositelj prijedloga postavlja slijedeća materijalnopravna pitanja:

1. Namiruju li se troškovi zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka kao troškovi stečajnog postupka ili kao troškovi stečajne mase?
2. Mogu li se troškovi zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka definirati kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase slijedom čega se namiruju iz

cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i kao takvi imaju li se namiriti u okviru troškova unovčenja stvari?

Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 07. rujna 2020. godine temelji se na Prijedlogu stečajne upraviteljice od 01.07.2020. godine.

Posebno, što se tiče ovog podnositelja prijedloga, u obrazloženju pobijanog rješenja se navodi kako ne bih bili osnovani prigovori vjerovnika stečajne mase odvjetnika Vinka Samardžića, jer za pružene usluge zastupanja stečajnog dužnika od otvaranja stečajnog postupka nije, niti može biti predmet raspravljanja i odlučivanja u rješenju o namirenju tražbine razlučnog vjerovnika sukladno odredbama čl.248. Stečajnog zakona, već da će se u daljnjem tijeku stečajnog postupka odlučiti o namirenju preostalih troškova stečajnog postupka kao ostalih obveza stečajne mase, sve sukladno odredbama Stečajnog zakona.

Suprotno stavu suda iz pobijanog rješenja pitanje namirenja tražbine vjerovnika stečajne mase odvjetnika Vinka Samardžića, a za pružene usluge zastupanja stečajnog dužnika moralo je biti predmet raspravljanja i odlučivanja u rješenju o namirenju tražbine razlučnih vjerovnika.

Prvostupanjski sud nije odlučivao samo o namirenju tražbine razlučnog vjerovnika, već dijelom i o troškovima stečajnog postupka, a da je pri tome izostavio troškove zastupanja stečajnog dužnika, a koji troškovi su nastali nakon otvaranja stečajnog postupka, te su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, slijedom čega su trebali biti namireni iz cijene postignute prodajom stvari, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo, u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari, bez na zakonu utemeljenog osnova.

Naime, prema pravnom shvaćanju sudskog odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. Su- 35/08, od 19. lipnja 2008.god. troškovi unovčenja stvari na kojima postoji razlučno pravo iz čl.164 Stečajnog zakona, u smislu odredbe članka 170.st.2. tog zakona, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji i sl.), su i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar.

Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupni stečajne mase namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo, u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl.166.a Stečajnog zakona.

Dakle, troškove nastale radi cjelokupne stečajne mase u koje nedvojbeno spadaju i troškovi zastupanja stečajnog dužnika od otvaranja stečajnog postupka, treba obračunati razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo, u odnosu na ostalu stečajnu masu, što je Sud ovdje propustio učiniti, na štetu vjerovnika stečajne mase, ovdje podnositelja prijedloga.

Svoja prava i potraživanja podnositelj prijedloga je prezentirao kao troškove stečajnog postupka obzirom je isti, nesporno, za vrijeme ovog stečajnog postupka zastupao stečajnog dužnika (u stečajnom postupku, radnje davanja mišljenja, izrada akata, podnošenje prijedloga

i dr. te u raznim parničnim i vanparničnim sudskim i drugim postupcima) i stoga ovaj i ovakav rad predstavlja trošak stečajnog postupka.

U smislu radnji sudskog zastupanja stečajnog dužnika, ovaj odvjetnički ured je poduzeo čitav niz radnji u različitim sudskim postupcima (stečaj, podnesci: prijedlozi, tužbe, pravni lijekovi u zk stvarima, parnicama, upravnom postupku i dr.).

Sve te radnje ovaj odvjetnički ured je poduzeo uz znanje, nalog, suglasnost, sudjelovanje i odobrenje dano od strane stečajne upraviteljice.

Konkretno, upravo po zahtjevu stečajne upraviteljice, i pored toga što je ovaj odvjetnički ured o svakoj pojedinoj radnji obavještavao stečajnu upraviteljicu, isti je, dakle, na njen zahtjev dostavio specificiran zbirni prikaz svih tih i takvih radnji sa izračunom vrijednosti tih radnji obračunatih sukladno propisu (OT).

K tome, sve te radnje odvjetničkog zastupanja su od izravna utjecaja na stanje i obuhvat tj. vrijednost stečajne mase, jer su, s jedne strane, usmjerene na povećanje stečajne mase, a s druge strane, usmjerene na zaštitu stečajne mase od njenog smanjenja.

Utoliko, sve ove odvjetničke radnje predstavljaju sudske troškove i kao takvi, predstavljaju troškove stečajnog postupka, te su tijela stečajnog postupka ovo potraživanje, ovog odvjetnika, trebala priznati kao trošak stečajnog postupka, po vrsti i vrijednosti, kako je to u posebnom zahtjevu izrađenom na traženje stečajne upraviteljice istoj i dostavljeno.

Nadalje, po žalbi ovdje podnosioca prijedloga Vinka Samardžića koja je izjavljena na Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 07. rujna 2020. godine, doneseno je Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine, kojim se, u dijelu pod toč.I., odbacuje kao nedopuštena žalba vjerovnika stečajne mase Vinko Samardžića protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl.br. St- 49/2012-1922, od 07. rujna 2020.god.

Iz obrazloženju drugostupanjskog rješenja proizlazi da sukladno stavu suda vjerovnik stečajne mase Vinko Samardžić, čija se tražbina sastoji u troškovima zastupanja stečajnog dužnika tijekom stečajnog postupka, kao vjerovnik stečajne mase nije stranka, a niti osoba koje polaže pravo na namirenje iz kupovnine, jer se vjerovnici stečajne mase namiruju iz stečajne mase, a ne neposredno iz kupovnine.

Protivno navedenom, troškovi zastupanja stečajnog dužnika, koje potražuje podnositelj prijedloga, predstavljaju troškove stečajnog postupka obzirom je isti, nesporno, za vrijeme ovog stečajnog postupka zastupao stečajnog dužnika (u stečajnom postupku, radnje davanja mišljenja, izrada akata, podnošenje prijedloga i dr. te u raznim parničnim i vanparničnim sudskim i drugim postupcima) i stoga ovaj i ovakav rad predstavlja trošak stečajnog postupka.

Odredbom članka 385.st.1. Zakona o parničnom postupku propisano je da se prijedlog za dopuštenje revizije može podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

O konkretnoj pravnoj stvari, sudska praksa je već zauzela stav koji je potpuno suprotan pobijanoj odluci drugostupanjskog suda i to Rješenju Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine, a koja praksa se dostavlja u prilogu ovog prijedloga, pa zbog osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, te razvoja sudske prakse, podnositelj prijedloga ukazuje kako je ranijom odlukom Trgovačkog suda u Splitu u ovom stečajnom postupku i to rješenjem br. 11 St-49/2012 od 07. ožujka 2018. godine, prigodom odlučivanje o razdiobi kupovnine, nije udovoljeno zahtjevu ovdje podnositelja prijedloga za obistinjenjem troškova zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka iz kupovine i to izdvajanjem sredstava iz kupovine za pokriće troškova stečajnog postupka, u koje ulaze i troškovi zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka.

Po žalbi ovdje podnositelja prijedloga na istu odluku, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, svojom odlukom posl.br. 89 PŽ- 2526/2018-2, od 10. svibnja 2018.god. prihvaća žalbu ovdje podnositelja prijedloga, te ukida pobijano prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Splitu, br. 11 St- 49/2012, od 07. ožujka 2018.god. i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Protivno ovako izraženom stavu drugostupanjskog suda koji prihvaća žalbu ovdje podnositelja prijedloga u vezi razdiobe kupovnine i njegovih prava kao stranke u postupku i osnova njegova potraživanja temeljem zastupanja stečajnog dužnika, Trgovački sud u Splitu, povodom razdiobe kupovnine svojim rješenjem posl.br. 11 St- 49/2012, od 07. rujna 2020.god., ne uzima u obzir troškove zastupanja stečajnog dužnika prigodom razdiobe kupovnine, dok drugostupanjski Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, povodom žalbe ovdje podnositelja prijedloga istu žalbu odbacuje navodeći kako je izjavljena od neovlaštene osobe, te da ovdje podnositelj prijedloga kao vjerovnik stečajne mase nije stranka u postupku.

Uspoređivanjem odluka i to: Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, br. 11 St- 49/2012, od 07. ožujka 2018.god., Rješenje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 2526/2018-2, od 10. svibnja 2018.god., Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 11 St- 49/2012 od 07. rujna 2020. godine i Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 PŽ- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine, te odluke Vrhovnog suda PŽ- 405/17, u kojoj je iskazano pravno shvaćanje sudske prakse, te drugačije pravno stajalište u identičnoj pravnoj stvari definiranja troškova zastupanja stečajnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka, u smislu prava na namirenje i redosljed namirenja.

Uvažavajući sve prednje okolnosti podnositelj prijedloga smatra da je radi osiguranja ravnopravnosti svih, kao i osiguranja jedinstvene primjene prava nužna intervencija Vrhovnog suda Republike Hrvatske, te da postoje opravdani razlozi važnosti, jer u protivnom Vrhovni sud Republike Hrvatske ne bi mogao ostvariti Ustavom i zakonom propisanu dužnost osiguranja jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao bitne sastavnice vladavine prava.

Jasno je da je u konkretnom slučaju riječ o pravnom pitanju o kojem odluke Suda odstupaju od prakse revizijskog suda, a važno je za odluku u postupku i za osiguranje jedinstvene

primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, pa se predlaže revizijskom Sudu donijeti

Rješenje

-kojim se usvaja prijedlog podnositelja, te se dopušta izjavljivanje revizije na rješenje Rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. 89 Pž- 4359/2020, od 26. listopada 2020. godine

U Splitu, 18. prosinca 2020. godine

Vinko Samardžić, odvjetnik